

OPENING THEATER 't OOG

De Wittenkade 63
11 september 2004

Toespraak Henk Buter

Geachte wethouder, stadsdeelvoorzitters en andere genodigden,

Mijn naam is Henk Buter en ik ben het oudste lid van het bestuur van Stichting Handtheater.

Het is absoluut niet mijn bedoeling om de feestvreugde te bederven, maar ik wil namens het bestuur enkele kritische opmerkingen plaatsen bij deze feestelijke gebeurtenis.

Het bestuur is heel blij met dit gebouw, trots op de dove vakmensen die dit gebouw met behulp van horende hulptroepen hebben verbouwd en dankbaar voor de bijdragen van de stad Amsterdam, het VSB Fonds en het Fonds 1818.

Ik wil echter ook namens het bestuur mijn grote zorg uitspreken over de toekomst. Het zal toch niet zo zijn dat in dit prachtige gebouw het podium leeg blijft, de stoelen onbezet, de lichten worden gedoofd?

Als dat zou gebeuren, is de dovengemeenschap letterlijk en figuurlijk haar enige podium kwijt.

Zoals het er nu voor staat, is de huidige subsidie gehalveerd. En dat terwijl de subsidie al zeer bescheiden was. Van de enkele honderden theatergezelschappen die in Nederland structureel worden gesubsidieerd, is er maar één theater van doven. Van alle kleine structureel gesubsidieerde theatergezelschappen krijgt Handtheater ronduit het minst.

Er is de laatste tijd meer belangstelling voor gebarentaal en voor de artistieke mogelijkheden van die taal. Toch is het zo dat de horenden over het algemeen slecht geïnformeerd zijn over de doven, hun taal en cultuur.

Beleidmakers komen en gaan, om de paar jaar. Dat betekent voor de dovengemeenschap dat ze weer van voren af aan kan beginnen met informatie verschaffen. Ik heb wel eens gezegd: er is in Nederland geen wet gemaakt met een dove in het achterhoofd.

Ik heb ook wel eens gezegd: doven zijn vreemdeling in eigen land, met een eigen taal en cultuur, en zullen dat ook blijven.

Anderzijds is de dovengemeenschap een werelddorp, waarbij grenzen tussen landen worden overbrugd.

De dovengemeenschap heeft dus niet alleen iets te halen bij de horende gemeenschap maar ook iets te brengen.

Ik kan u verzekeren dat de dovengemeenschap zich geen oor laat aannaaien. Wij zullen niet toestaan dat ons enige podium verdwijnt. En roepen een ieder hierbij op ons daarin te steunen.